

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hvert andet Aar. Det ærede Medlem ønskede, at man i Stedet for fik en varig Tilladelse. Jeg vil dertil sige, at jeg har selv prøvet at have smitsom Kalvekastning i min Besætning, saa jeg ved nok, hvad det koster, og jeg har selv været inde paa disse Tanker; men man har her fulgt den Vej, som Videnskaben anviste, og som den, saa vidt jeg har forstaaet, ønsker, at man stadig skal følge. I øvrigt har det vel ikke nogen Betydning, om man hvert andet Aar skal ansøge om ny Tilladelse.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa § 3 og mente, det burde paalægges Brugerne af de deri nævnte Ejendomme, at de kun maatte købe Dyr fra rene Besætninger. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem heri, og der staar jo ogsaa udtrykkeligt, at de underkaster sig de af Ministeren fastsatte Forpligtelser; jeg betragter det som en Selvfølge, at saadanne Forpligtelser, saadanne Betingelser maa der naturligvis være for at faa denne Støtte. Men i øvrigt har jeg svært ved at tro, at nogen overhovedet kunde tænke sig i Dag at gaa hen og købe Dyr fra Besætninger, der ikke er rene.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen omtalte Ringprøven og de Ønsker, som Mejeriernes og Landbrugets Folk i saa Henseende har. Jeg er vidende om disse smaa Divergenser, og jeg benytter Lejligheden til at udtrykke Haabet om, at det maa lykkes de to Parter, det praktiske Landbrug og Veterinærvidenskaben, her at blive enige. Det skulde dog set fra et almindeligt Lægmandssynspunkt være muligt.

Det ærede Medlem talte om et større Tilskud med det Formaal at indhøste Erfaringer vedrørende Bekæmpelsen af Kvægets Ufrugtbarhed, og jeg skal meget gerne tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at næst efter den smitsomme Kalvekastning er det Kvægets Ufrugtbarhed, der er mest tabgivende inden for Kvægbruget, saa jeg deler ganske det ærede Medlems Opfattelse med Hensyn til Ønskeligheden af, at vi, efterhaanden som Forholdene opfordrer til det, ogsaa tager denne Side af Sagen i Betragtning.

Jeg tror, det er rigtigt at gøre det, og jeg skal som sagt tage under Overvejelse, hvor langt vi kan komme.

Krarup: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for det forstaaende Svar, jeg fik over for mine Indvendinger og Ønsker. Naar jeg fremsatte Ønsket om, at

man kunde blive fri for at ansøge om Tilladelse til Vaccination hvert eller hvert andet Aar, var det, fordi jeg tror, det gaar flere, som det er gaaet mig, at naar man een Gang er begyndt at vaccinere, er man nødt til at blive ved, og saa føles det lidt urimeligt, at man skal indsende Ansøgning hvert andet Aar — tidligere var det hvert Aar. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at jeg arbejder med en ret stor Besætning, hvor der for en 4—5 eller 5—6 Aar siden opstod et akut og meget stærkt Angreb af smitsom Kalvekastning; paa et Aar kastede 53 pCt. af hele Besætningen. Saa begyndte vi med Vaccination mod Kalvekastning med det Resultat, at næste Aar var der 19 pCt., der kastede. 3 Aars Vaccination gjorde, at vi kom ned paa 1,9 pCt., og vi har i Aarene derefter haft omkring 4—5 pCt. Kalvekastere. Det vil sige, at saa længe jeg arbejder med denne Besætning, og indtil Videnskaben giver os bedre Midler i Hænde, tør jeg ikke lade være med at vaccinere Kalvene hvert Aar, saa at de er modstandsdygtige, naar de kommer ind i den store Stald, hvor der selvfølgelig er Smitstof. Jeg finder derfor, det er overflødigt — eller, hvis man synes dette Udtryk er for stærkt, i alt Fald urimeligt —, at jeg hvert andet Aar skal sende Ansøgning ind om at faa bevilget Vaccine til en Vaccination, som jeg synes er helt nødvendig.

Den højtærede Minister glemte at sige noget om Streptokokker. Jeg er meget interesseret i at høre, om denne Sag har Ministerens Bevaagenhed. Maaske faar jeg et Par Ord om det nu til sidst.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Det er rigtigt, jeg glemte Streptokokkerne, og jeg siger det, som det er: jeg har ingen særlig Forstand paa den Sygdom; men jeg skal naturligvis lade det ærede Medlems Ønsker gaa videre til de Autoriteter, der skal udtale sig om disse Ting.

Hvad angaar de stadige Ansøgninger om Tilladelse til Vaccination, som det ærede Medlem igen nævnte, vil jeg sige, at i og for sig forstaar jeg godt det ærede Medlem; jeg er selv i den samme Situation, saa jeg taler ud fra personlig Erfaring. Men Forholdet er jo det, at det er netop denne Videnskab, som det ærede Medlem ogsaa har saa mange Lovord tilovers for, der ønsker denne Ordning, bl. a. vel af Ængstelse for, at man skal falde til Ro i Tillid til, at hele dette Problem kan klares med Vaccination. Jeg maa gaa ud fra, at det er dette, som ligger til Grund for